

4. července.

V klášteře Panny Marie od Sedmi Pramenů¹ (Sept-Fonts [set fõn]), v roce 1895, 12. dne tohoto měsíce, v Pánu zesnul Bratr **Richard Patard** [patár], konvrš. Pocházel z Paříže, a když vstoupil do kláštera, ihned se celý odevzdal Bohu, i když se měl na starosti věci pozemské, odložil veškeré své pohodlí a po více než čtyřicet let se zasvětil své komunitě. Po celý tento čas tedy zůstal tím největším cizincem světu, zcela poslušen Řeholi. Když musel jít ven, zbožně se modlil růženec, časně ráno vyrazil, aby šel pěšky často čtyřicet mil² i více, aby ve městě Moulins³ přijal Svaté Přijímání. Protože byl tímto nebeským Chlebem obcerstvován každý den, právem byl toho názoru, že kdo je připraven k přijetí Posvátného Těla Kristova, je též připraven zemřít. Když vyřídil vše, co bylo třeba, a vracel se, po takové cestě nezřídka i osmdesát mil se lačný vracel večer domů. Takto tedy tento muž pevný na těle i na duchu, živen rozjímáním nad jhem věčnosti, po dlouhou dobu nesešel z cesty svých povinností ani o píd. Ve věku osmdesáti šesti let pak obdržel odměnu pro služebníka věrného. (Hag., n. 737).

Tentýž den téhož roku odešel v klášteře Panny Marie v Bonnetcombe⁴ [bonkõm] Bratr **Jakub Calmettes** [kalmet], konvrš novic. Ve světě byl jeho zaměstnáním dohled nad železničním provozem, a aby se mohl snáze účastnit obřadů posvátného officia, požádal, aby části svého povolání mohl vykonávat v noci. Když pak ve svých téměř čtyřiceti letech zamířil do kláštera, po návratu z práce na poli domů hned pospíchal do oratoře k oltáři, a mezi jeho největší potěšení patřilo následování Krista po Křížové Cestě. Poměrně často byl spatřen v chóru konvršů či někde v ústraní jako by byl ve vytržení. Když jednou upadl a sužoval jej zánět kloubů v paži, trpké bolesti i hluboké řezy snášel s radostí a beze slova stížnosti pro obrácení hříšníků, zatímco úlevy, které mu bratři nabízeli, zdvořile odmítal, a žádal je, aby mu dovolili vykonat toto pokání. Jeho tvář vždy

1 *Monasterium B. M. de Sancto Loco ad Septem Fontes, Abbaye de Sept-Fons*, v Dompierre sur Besbre ve střední Francii nedaleko Lyonu. Založen v roce 1132 z Fontenay, zrušen 1791, obnoven 1845 trapisty. (červen, pozn. 40)

2 Asi jsou myšleny kilometry, vzhledem k tomu, že míle (*mille passuum* – tisíc kroků) ani kroky se v novověké Francii nepoužívaly, pouze jednotka *lieue*, která měla asi 3-5 km, jak v kterém městě.

3 *Civitas Molinensis*, **Moulins** je město ve střední Francii na řece Allier, asi 30 km od kláštera Sept-Fons.

4 *Bona Cumba*, **Abbaye Notre-Dame de Bonnetcombe** byl cisterciácký a trapistický klášter v jihozápadní Francii nedaleko Toulouse. Založen 1167 z Candeil, zrušen 1791, obnoven trapisty 1876, opuštěn 1965, do roku 2017 osídlen různými instituty zasvěceného života.

zářila a vypadal tím šťastnější, čím úpornější bolesti jej sužovaly. Své řeholní sliby složil ve chvíli smrti, když až do konce uchoval svého ducha planoucího láskou k Bohu, a svého předdadaného ducha Bohu navrátil k blaženosti. (Hag., n. 736).